

10. tanulmány

A sáfárság szerepe

Március 3., szombat délután

Isten gyermekeinek világosan el kell különülniük a világtól, mint akik teljes odaadással és tiszta szívvel szolgálják Őt, és nem tulajdonítják maguknak a dicsőséget, emlékeznek arra, hogy ünnepélyes szövetségkötésben fogadalmat tettek az Úr és kizárólag az Úr szolgálatára.

Az Atya tökéletességet kíván gyermekeitől. (...) Krisztus földi élete Isten törvényének tökéletes ábrázolása volt. Amikor azok jelleme, akik gyermekeinek vallják magukat, Krisztuséhoz hasonló lesz, akkor engedelmeskedni fognak parancsolatainak. (...)

Mindent Jézus példájának fényében kell szemlélnünk. Ő az igazság és az igazi világosság, aki e világra jön, és megvilágosít minden embert. Figyeljete szavaira, kövessétek példáját az önmegtagadásban és az önfeláldozásban! Tekintsetek Krisztus érdemeire, jellemének dicsőségére, amellyel bír, azért, hogy nektek ajándékozza, reátok ruházza! Akik Krisztust követik, nem élnek a kedvteléseiknek. Az emberi mértékegységek csak gyenge nádszálak. Az Úr mértékegysége a jellem tökéletessége. – *Isten csodálatos kegyelme*, 147. o.

„Ti már tiszták vagytok ama beszéd által, amelyet szóltam néktek. Maradjatok énbennem és én is tibennetek!” (Jn 15:3) (...) Jézus Krisztust a szőlőtő jelképezi, amely táplálékot, életet, lelkületet és erőt ad, hogy a szőlővessző gyümölcsöt teremhessen, és amikor eljön a szenvedés és a csalódás ideje, teljesen más természetű gyümölcsöt teremjenek, mint a világ.

Ez bizonyítja, hogy kapcsolatban vagytok Krisztussal, és az erő, amely minden szenvedésben, csüggedésben és próbában támogat benneteket. Ez az erő és ez a kegyelem enyhít minden fájdalmat. Amikor

szánkhoz emeljük a szenvedés keserű poharát, mellettünk áll Támaszunk és Vigasztalónk. Kezünkbe adja a vigasztalás poharát, és ez az időszak lehet életünk legboldogabb időszaka. (...)

Minden képességeket, erőteteket és talentumotokat helyesen kell felhasználnotok hívő életetekben, amelynek így a jóság, együttérzés, irgalom és Isten szeretete lesz a gyümölcse. – *Krisztushoz hasonlóan*, 345. o.

Ha egy népnek valaha szüksége volt világosságra, akkor az most, a Föld történelmének utolsó korszakában élőknek van. Tudni akarjuk, mit üzen a Szentírás. Isten szent szavára hivatkozunk. Élő hittel törekszünk a végtelen erő karjába kapaszkodni, teljes lényünkkel Feddhetetlenségünkre, Jézus Krisztusra támaszkodni. Megtehetjük ezt lelkünk javára.

Egyesülhetünk az igazi szőlőtővel. A lényünk minden része kapcsolatban állhat vele. A tőle származó, életadó nedv táplál bennünket, míg eggyé válunk Krisztussal, ahogy Ő is egy az Atyával. Így részesülünk az áldásaiban. – *Hit és cselekedetek*, 56. o.

Március 4., vasárnap – Krisztus a középpont

Nem elég ismernünk és tisztelnünk az Ige szavát. Bele kell hatolnia az értelmünkbe, komolyan kell tanulmányoznunk, ennünk Isten Fiának testét, innunk az Ő véréből! A keresztények azzal mutatják ki, milyen mértékben teszik ezt, hogy milyen egészséges a lelkiségük. Ismerjük meg az Ige gyakorlati alkalmazását a jellemépítésünkre vonatkozóan! Szent templommá kell lennünk, amelyben Isten él, jár és munkálkodik! (...)

Mindennapi életünkben a testvéreink és a világ előtt legyünk a Szentírás értelmezői, azzal szerezve tisztességet Krisztusnak, hogy az Ő szelídségét és alázatosságát tanúsítjuk. Tanításai olyanok legyenek számunkra, mint az élet fájának levelei. Amint esszük és megemésztjük az élet kenyerét, kiegyensúlyozott jellemet fogunk kialakítani. Egységünkkel, a mások nagyrabecsülésével teszünk élő tanúbizonyosságot a világnak az igazság hatalmáról. – *A Te Igéd igazság*, 5. kötet, 1135. o.

Pál apostol a megtérése után Krisztus megismerése által lett keresztényüldözöből keresztény. Attól a pillanattól kezdve Jézus volt a minden számára. „Számomra az élet Krisztus” – mondta. A kereszténység e tömör meghatározása a legtokéletesebb a Szentírásban. Ebben a mondatban rejlik az evangélium teljes igazsága. Pál megértette azt, amit sokan képtelenek megérteni. Mennyire lelkes volt! Szavaiból kicseng, hogy a gondolatai középpontjában az Üdvözítő állt, és az élete egységet alkotott az Úr életével. Krisztus volt az élete szerzője, támogatója és forrása. – *The Review and Herald*, 1897. október 19.

A kegyes életforma senkit sem üdvözít. Mindenkinek mély és élő tapasztalata legyen üdvössége szerzőjével. Egyedül így menekülhet meg az előttünk álló nehéz időkben, amikor próbára tétetik szolgálata, egész élete. Ha aranynak, ezüstnek és drágakőnek bizonyul, az Úr oltalmába rejti. Ha szolgálata mindössze fa, széna vagy nád, semmi sem védheti meg őt Jehova haragjától...

Az Úr ügyéért minden áldozatra kész lelkek elnyerik az örök életet. Megéri számukra szenvedni, az énjüket a keresztre feszíteni, a bálványaikról lemondani. Az örök élet ragyogása minden földi kincset és vonzalmat árnyékba borít. – *That I May Know Him*, 303. o.

Március 5., hétfő – A szentély tana

Hit által bízunk Isten ígéreteiben, és fogadjuk el a Krisztus által felajánlott gazdag áldásokat! Reménységet kaptunk: az örök élet reménységét. Élünk vele! Megváltónk nem elégszik meg ennél kevesebbel. A mi részünk az, hogy élünk ezzel a reménységgel: higgyünk abban, aki az ígéretet tette. Számíthatunk szenvedésre is, de ne feledjük: akik vele együtt szenvednek, vele együtt dicsőülnek is meg. Krisztus megvásárolta a bűnös emberek számára a megbocsátást és a halhatatlanságot, azonban az embernek ezt hit által el is kell fogadnia. Ha hiszünk benne, a reménység lelkünk biztos, erős horgonya lesz. Meg kell értenünk, hogy bizalommal számíthatunk Isten kegyére, és nem csak a földi életben, hanem a mennyekben is, hiszen hatalmas árat fizetett az

üdvösségünkért. A Krisztus engesztelésébe és közbenjárásába vetett hit állhatatosakká tesz, megingathatatlanokká a kísértésekkel szemben... Elmélkedjünk dicső reménységünkön, és fogadjuk azt el hit által! – *Lift Him Up*, 331. o.

„Fődolog pedig azokra nézve, amiket mondunk, az, hogy olyan főpapunk van, aki a mennyei Felség királyi székének jobbára üle, mint a szent helynek és amaz igazi sáturnak szolgálója, amelyet az Úr és nem ember épített.” (Zsid 8:1–2)

Itt utalást találunk az újszövetség szenthelyére. Az első szövetség szenthelyét ember építette: Mózes. Ezt azonban az Úr építette, nem ember. Abban a templomban a földi papok végezték a szolgálatukat; ebben pedig Krisztus, a mi nagy Főpapunk szolgál Isten jobbán. Az első templom a Földön volt, a második pedig a mennyben van. (...)

A földi templom páratlan pompája a mennyei templom dicsőségére emlékeztette az embert, ahol Krisztus, a mi útnyitónk szolgál értünk Isten trónja előtt. – *A nagy küzdelem*, 340–341. o.

Problémáinkban és nehézségeinkben ne emberektől várjunk segítséget! Bízunk teljesen Istenben! Csak gyengülünk, ha másoknak mondogatjuk a nehézségeinket, és őket sem erősítjük meg. Lelkünk betegségével őket is megterheljük, amin nem tudnak könnyíteni. Tévedő, véges emberekhez fordulunk erőért, pedig a tévedhetetlen, végtelen Isten erejében részesülhetnénk.

Nem kell a Föld végső határáig elmennünk bölcsességért, mert Isten közel van. Nem a képességeid tesznek eredményessé – ha meg is növeled őket –, hanem amit az Úr tesz érted. Sokkal kevésbé bízunk abban, amit az ember tehet, és sokkal inkább abban, amit Isten tehet minden hívő lélekért! Az Úr szeretné, ha hittel hozzá fordulnál. Szeretné, ha egyszerű dolgokat várnál tőle. Szeretné megértetni veled mind a földi, mind a lelki dolgokat. Ő fogékonyabbá tehet. Meg tud áldani tapintatossággal és ügyességgel. Képességeiddel szolgálj, és Istentől kérj bölcsességet! Ő adni fog. – *Krisztus példázatai*, 102–103. o.

Március 6., kedd – Krisztus központú doktrínák

Isten gyermekei tudják, ki a segítőjük, és kitől várhatják a szabadulást. Krisztus szolgálói egyedül benne bízhatnak, ha félelem nélkül rátekintenek, mindvégig engedelmesek a kéréseinek, és lemondanak minden világi dologgal való kapcsolatukról. A sikerük Isten érdeme. (...)

Egyedül akkor vagyunk biztonságban, ha egységet alkotunk Jézus Krisztussal. Nem ér nagy veszteség bennünket, ha elveszítjük a világi emberek barátságát. (...) A hívők serege azért szolgál Jézusnak, mert kihívta őket a világból, megszentelte és megtisztította őket, hogy csakis neki szolgáljanak. – *Istennel ma*, 349. o.

Akik elfogadják az igazságot, mert szeretik az Urat, azok meghalnak a világnak, és hasonlökká lesznek Krisztushoz, a szívük megalázkodik, a természetük megszelídül. Amint a lelkük Uruk képmására változik, az öltözetük, a beszédük és teljes életük összhangba kerül Isten Igéjével. Mindannyiunknak szükségünk van megalázkodni Isten erős karja alatt. Segítsen bennünket, hogy lábunkat az örök igazság szilárd talajára helyezzük!

Az igazság átalakító befolyása megszenteli a lelket... Az ember üdvösségéért hozott nagy áldozatában jutott kifejezésre Krisztus szeretete, amely minden válaszfalat ledöntött. Isten szeretete beáramlik a lélekbe, és hála születik az ember egykor jéghideg szívében. A megfeszített Krisztus – feddhetetlenségünk – megnyeri és megtérésre vezeti a szívet. Ez a téma annyira egyszerű, hogy a gyermekek is könnyen megértik; a bölcseket és tanultakat pedig elkápráztatja, ha a bölcsesség, a szeretet és erő áthatolhatatlan mélységeivel szembesülnek. – *My Life Today*, 265. o.

Egyedül a Krisztusba vetett hit által lehetséges Isten törvénye szerint élni. Az ember egymaga nem képes üdvözülni, de Isten Fia harcol helyette és érette, kedvező helyzetbe állítja őt, és felajánlja neki isteni tulajdonságait. Amint a lélek elfogadja Krisztus feddhetetlenségét, részesévé válik az isteni természetnek, és képes megtartani Isten parancsolatait. Péter apostol mondta: „Amelyek által igen nagy és becses ígé-

retekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.” (2Pt 1:4)

A Jézusban megnyilatkozó igazság: engedelmisség Jehova minden törvényének és elvének. Ez a szívben végbemenő folyamat. A hamis megszentelődéssel ellentétben a bibliai megszentelődés a Szentírás kutatására, az igazságnak, mint rejtett kincsnek a keresésére ösztönöz; Isten kéréseinek és követelményeinek megismerésére és megértésére, valamint az azok iránti tökéletes engedelmisségre. A tiszta és szent menny az Isten parancsolatait megtartók számára van elkészítve. – *Lift Him Up*, 152. o.

Március 7., szerda – A három angyal üzenete

„És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a Föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak és nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: »Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet és a tengert és a vizek forrásait.«” (Jel 14:6–7)

Ha figyelnek rá, ez az üzenet minden nemzet, ágazat, nyelv és nép figyelmét az Ige alapos megvizsgálására hívja fel. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 93. o.

Sokan vesztegelnek a sötétségben. Elvesztették az útirányukat. Nem tudják, milyen ösvényt kövessenek. Az egykor tanácsstalanságban lévők keressenek meg másokat, akik ma tanácsstalanok! Szólják hozzájuk a reménység, bátorítás szavait! Amikor elkezdik ezt a munkát, a menny fénye meg világítja előttük az ösvényt, amelyet követniük kell. Az elesettekhez szólt vigasztaló szavak őket is megvigasztalják. Mások megsegítése által magukat is kisegítik a nehézségekből. Öröm tölti be a szomorúság és homály helyét. A szívük Isten Lelkével megtelve melegségtől izzik minden embertársuk iránt. Az ilyenek közül egy sincs már sötétben, mivel homályuk déli verőfényé változott. – *A Te Igéd igazság*, 4. kötet, 1151. o.

Az intő üzenetet városról városra kell hirdetni, helységről helysére, országról országra: nem formaságok közepette, nem pompás külsőségek fitogtatásával, hanem a Lélek ereje által, a hit embereivel.

A legjobb munkát kell végeznünk! Eljött az ideje, itt van az a fontos idő, amikor az Úr hírnökei feltárják a tekercset a világ előtt. Az első, a második és a harmadik angyal üzenetében foglalt igazságnak el kell jutni minden néphez és nyelvhez: meg kell világítani minden sötét földrészt, és el kell jutni a tenger szigeteire... – *Evangelizálás*, 12. o.

Isten parancsolatait megtartó nép vagyunk. Az elmúlt negyven évben mindenféle eretnesség ékelődött közénk, hogy elhomályosítsa elménket az Ige tanításával kapcsolatban. Ez különösképpen érintette Krisztus mennyei szentélyben folyó szolgálatát, valamint a menny utolsó napokra szóló üzenetét, ahogyan azt a Jelenések könyve 14. fejezetének angyalai hirdetik. Mindenféle tanítást hoztak a hetedik napot ünneplő adventisták elé, hogy azok felváltsák azt az igazságot, amelyet imával kísért tanulmányozás tárt fel pontról pontra, és az Úr csodatévő ereje támogattott. Nekünk azonban őriznünk kell azokat az útjelzőket, amelyek azzá tettek bennünket, amik vagyunk, és meg is őrizzük azokat, ahogyan azt Igéjén és Lelkének bizonyágtételén keresztül Isten jelezte. Az Úr arra hív bennünket, hogy ragaszkodjunk a hit erejével azokhoz az alapelvekhez, amelyek kikezdehetetlen tekintélyen alapulnak. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 185. o.

Március 8., csütörtök – Keresztény sáfárság

A megszentelődés: tökéletes szeretet, tökéletes engedelmisség és tökéletes alkalmazkodás Isten akaratával szemben. Az életszenség útja: az igazság iránti engedelmisség. Tisztítsuk meg lelkiismeretünket az élettelen tettektől, a külső formaságoktól, hogy az élő Istennek szolgálhassunk! Nem vagyunk még tökéletesek, azonban kiváltságunk, hogy megszabaduljunk énünk és a bűn béklyóitól, és a tökéletesség felé haladjunk. Nagy lehetőségek, magas és szent célok tárulnak elénk. – *Apostolok története*, 416. o.

Az Úr nem örül annak, ha lelkileg gyengék vagyunk. „Mert az Isten, aki szólt: »Sötétségből világosság ragyogjon!«, Ő gyűjtött világosságot a mi szívünkben az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világotlatása végett. Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy amaz erőnek nagy volta Istené legyen, és nem magunktól való.” (2Kor 4:6–7) Próbák és küzdelmek várnak ránk, de nincs okunk aggodalomra...

Csak úgy szerezhetünk dicsőséget Istennek, ha megvalljuk iránta való hitünket, és az Ő képmásához igazodunk. A szentség szépségét kell képviselnünk a világ előtt! Nem mehetünk be Isten országának kapuin, ha nem rendelkezünk a Krisztuséhoz hasonló, tökéletes jellemmel. Ha Őbenne bízva küzdünk a szentségért, meg fogjuk azt kapni. A Megváltó tanúiként meg kell ismertetnünk a világgal az Úr kegyelmének bennünk végzett munkáját. – *The Upward Look*, 99. o.

Ne felejtjük el, hogy minden eredményünket, legyen az lelki vagy földi, Alkotónk együttműködésével érjük el! Rendkívül fontos tudatosítanunk, hogy Istentől függünk. Túl sok bizalmat helyezünk az emberbe. Nagyon bízunk az emberi ötletekben, és nagyon kevés a bizalmunk abban az erőben, amelyet az Úr kínál. „Isten munkatársai vagyunk.” (1Kor 3:9) Összehasonlíthatatlanul kisebb az ember része, de ha Krisztussal egyesül, mindent megtehet azzal a mennyei erővel, amelyet Ő ad. – *Krisztus példázatai*, 56. o.

A Kálvária szégyent és haláltusát hozó kereszttjén túl Jézus előretekintett az utolsó nagy napra, amikor a gonosz hatalmak fejedelmét utoléri pusztulása azon a Földön, amelyet oly régóta rongált a lázadásával. Jézus látta a gonosz munkájának végét: Isten békéjét, amint betölti a mennyet és Földet.

Ettől fogva Krisztus követőinek legyőzött ellenségként kellett Sátánra tekinteniük. A kereszten Jézus elnyerte értük a győzelmet – azt a győzelmet, amelyről azt szeretné, ha sajátjuknak fogadnák el. „Íme – mondotta – adok néktek hatalmat, hogy a kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenségnek minden erején; és semmi nem árthat néktek.” (Lk 10:19)

Minden töredelmes lélek védelme a Szentlélek mindenható ereje. Krisztus nem engedi az ellenség hatalmába kerülni a bűnbánattal és hittel hozzá folyamodókat. A Megváltó megkísértett, megpróbált gyermekei mellett áll. Vele nem létezik kudarc, veszteség, lehetetlenség vagy vereség – mindent megcselekedhetünk általa, aki megerősít. Amikor jönnek a próbák és kísértések, ne várd, hogy úrrá leszel minden nehézségen, hanem tekints Jézusra, segítődre! – *Jézus élete*, 423–424. o.

Március 9., péntek – További tanulmányozásra

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság!” (Jn 17:17) Isten igazságának meg kell szentelnie a lelket. „Adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek.” (Ez 36:26) A lelkünkben meg kell őriznünk az igazság megszentelő erejét, az elveit pedig alkalmazzuk az élet minden területén, legfőképpen a kapcsolatainkban! Az otthonunkban is ápolnunk kell, hiszen olyan erőről van szó, amely képes átalakítani családunk minden tagjának a jellemét.

Kötelességemnek érzem, hogy figyelmeztessem az igazságot vallókat: gyakorolják az igazság elveit! Ez a megszentelődés: Isten szolgálataiba kell állítanunk minden képességünket, ezért állandóan fejlesztenünk kell azokat.

Tanítsátok gyermekeiteket, hogy szeressék az igazságot, mert az igazság által nekik is el kell jutniuk a megszentelődésre. Fel kell készülniük, hogy megállhassanak az ítélet órájában, amikor kiderül: alkalmasak-e a magasabb szintű szolgálatra, felkészültek-e arra, hogy a királyi család tagjai, a mennyei Király gyermekei legyenek?

Isten Igéjének értékes igazsága megszentelő erővel hat a szívre és a jellemre. Feladatunkat a magunk és gyermekeink érdekében végezzük! Az emberi szív természetszerűen tele van gyűlölettel az igazsággal szemben. Ha a szülők elhanyagolják a gyermekek korai nevelését a feddhetetlen élet elérése érdekében, Isten útja helyett majd a gonosz útját választják az életben.

A megszentelődés a családban kezdődik. Akik otthon igazi keresztények, azok keresztények lesznek a gyülekezetben és a társadalomban is. – *My Life Today*, 261. o.